

Sygn. akt: I C 717/20

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Przemysław Jagosz
-----------------	--------------------------

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2021 r. w Olsztynie, na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko E. P.

o zapłatę

- I. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 138.092,28 zł (sto trzydzieści osiem tysięcy dziewięćdziesiąt dwa 28/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 19 sierpnia 2020 r. do dnia zapłaty;
- II. oddala powództwo w pozostałej części;
- III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda zwrot kosztów procesu w kwocie 12.351 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku;
- IV. wyrokowi w pkt. I i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt: I C 717/20

UZASADNIENIE

Powód żądał od pozwanej zapłaty:

- 1) kwoty 138.679,56 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty (tj. od dnia 19.08.2020 r.), na którą składają się kwoty:
 - a. 130.087,19 zł tytułem niespłaconego kapitału,
 - b. 4.740,83 zł tytułem odsetek umownych,
 - c. 3.851,54 zł tytułem odsetek umownych za opóźnienie,
- 2) kosztów procesu, w tym kosztów elektronicznego postępowania upominawczego oraz kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że strony łączyła umowa kredytu bankowego, na podstawie której powód udostępnił pozwanej kredyt w wysokości 137.772,68 zł, zaś pozwana zobowiązała się do terminowej spłaty zgodnie z postanowieniami umowy. Pozwana zaniechała terminowej spłaty, w związku z czym powstało zadłużenie skutkujące

wypowiedzeniem umowy. Powództwo jest następstwem pozwu o to samo roszczenie złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie mimo zobowiązania jej do złożenia odpowiedzi na pozew, które doręczono wraz z odpisem pozwu i pozostałych pism powoda w dniu 25.03.2021 r.

W sprawie możliwe było zatem wydanie wyroku zaocznego w trybie art. 339 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego (k.p.c.).

Zgodnie z art. 339 § 2 k.p.c. w takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o faktach zawarte w pozwie lub pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed posiedzeniem, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Dokumenty przedstawione przez powoda pozwalają na ustalenie, że:

1. W dniu 23 stycznia 2019 r. strona powodowa zawarła z pozwaną E. P. umowę o pożyczkę gotówkową nr (...), na podstawie której udzieliła pozwanej pożyczki w kwocie 137.772,68 zł, przeznaczonej na dowolny cel konsumpcyjny (120.000 zł) oraz spłatę kosztów prowizji za udzielenie pożyczki (17.772,68 zł) (§ 1 ust. 1 i 2 umowy).
2. Spłata pożyczki wraz z należnymi odsetkami umownymi miała nastąpić w 120 równych ratach kapitałowo – odsetkowych płatnych nie później niż do 27 dnia każdego miesiąca, przy oprocentowaniu zmiennym w stosunku rocznym, które w dniu zawarcia umowy wynosiło 7,99 %. Od zobowiązania przeterminowanego bank pobierał odsetki w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie w rozumieniu art. 481 § 2¹ k.c. (§ 1 ust. 1, § 2 ust. 3, § 7 ust. 5 umowy).
3. Całkowita kwota do zapłaty przez pożyczkobiorcę w dniu zawarcia umowy wynosiła 200.662,64 zł, na którą składały się: całkowita kwota pożyczki w wysokości 120.000 zł, należne odsetki umowne w wysokości 62.889,96 zł, prowizja za udzielenie pożyczki w wysokości 17.772,68 zł (§ 4 ust. 2 umowy).
4. Bank miał prawo do wypowiedzenia umowy pożyczki z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia bądź w każdym czasie za porozumieniem stron. Bank miał także możliwość wypowiedzenia przedmiotowej umowy w przypadku niedotrzymania przez pożyczkobiorcę warunków udzielenia pożyczki, utraty przez pożyczkobiorcę zdolności kredytowej, ujawnienia przedłożenia przez pożyczkobiorcę fałszywych lub nierzetelnych dokumentów bądź też złożenia przez pożyczkobiorcę fałszywych oświadczeń (§ 8 ust. 1 i 2 umowy).
5. Po upływie okresu wypowiedzenia, pozwana zobowiązana była do spłaty całości zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizjami najpóźniej do ostatniego dnia okresu wypowiedzenia, liczonego od dnia doręczenia wypowiedzenia (§ 8 ust. 3 umowy).
6. Pozwana spłacała pożyczkę do dnia 26 listopada 2019 r. (historia rachunku kredytowego k. 85).
7. Po tej dacie pozwana nie spłacała pożyczki.
8. Pismem z dnia 18 lutego 2020 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty zadłużenia w kwocie 3.366,50 zł w terminie 14 dni roboczych licząc od dnia otrzymania, informując jednocześnie o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia.
9. Wobec braku zapłaty wskazanej zaległości, powód pismem z dnia 27 marca 2020 r. skierowanym na adres podany przy zawieraniu umowy pożyczki, wypowiedział umowę pożyczki. Wskazał także, iż jeżeli w okresie wypowiedzenia zostanie dokonana całkowita spłata zadłużenia przeterminowanego wraz z naliczonymi ratami i odsetkami od dnia wypowiedzenia do dnia zapłaty, wypowiedzenie stanie się nieskuteczne i umowa będzie kontynuowana na dotychczasowych warunkach.

10. Brak spłaty skutkowało wypowiedzeniem umowy z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia (wypowiedzenie umowy o pożyczkę k. 22, ostateczne wezwanie do zapłaty przed wypowiedzeniem umowy k. 20).

11. W dniu 19 maja 2020 r. powód skierował do pozwanej przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 134.988,64 zł w terminie 7 (predsądowe wezwanie do zapłaty k. 24).

12. Następnie, w dniu 19 sierpnia 2020 r. powód wystawił wyciąg z ksiąg banku, według którego wymagalne zadłużenie pozwanej wynosi 138.679,19 zł z tytułu umowy pożyczki, w tym:

a. niespłacony kapitał w kwocie: 130.087,19 zł,

b. odsetki umowne w kwocie: 4.740,83 zł,

c. odsetki umowne za opóźnienie w kwocie: 3.851,54 zł (wyciąg z ksiąg banku k. 26).

2. Pozwany, zobowiązany do wyjaśnienia, na jakiej podstawie obliczył wskazane w uzasadnieniu pozwu odsetki umowne za opóźnienie za okres od 18.03.2020 r. (z uwagi na obniżenie wysokości odsetek maksymalnych) wskazał, że odsetki zostały wyliczone w sposób następujący:

a. od dnia 27.12.2019 r. do dnia 26.01.2020 r. od kwoty 817,90 zł, przy oproc. 14 % w kwocie 9,70 zł,

b. od dnia 27.01.2020 r. do dnia 26.02.2020 r. od kwoty 1.614,93 zł, przy oproc. 14 % w kwocie 19,15 zł,

c. od dnia 27.02.2020 r. do dnia 17.03.2020 r. od kwoty 2.417,74 zł, przy oproc. 14 % w kwocie 18,50 zł,

d. od dnia 18.03.2020 r. do dnia 26.03.2020 r. od kwoty 2.417,74 zł, przy oproc. 13 % w kwocie 7,73 zł,

e. od dnia 27.03.2020 r. do dnia 8.04.2020 r. od kwoty 3.281,64 zł, przy oproc. 13 % w kwocie 15,15 zł,

f. od dnia 9.04.2020 r. do dnia 26.04.2020 r. od kwoty 3.281,64 zł, przy oproc. 12 % w kwocie 19,37 zł,

g. od dnia 27.04.2020 r. do dnia 17.05.2020 r. od kwoty 4.118,54 zł, przy oproc. 12 % w kwocie 28,36 zł,

h. od dnia 18.05.2020 r. do dnia 28.05.2020 r. od kwoty 130.087,19 zł, przy oproc. 12 % w kwocie 469,17 zł,

i. od dnia 29.05.2020 r. do dnia 18.08.2020 r. od kwoty 130.087,19 zł, przy oproc. 11,20 % w kwocie 3.264,26 zł (pismo z 13.05.2021 r. k. 68).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

3. W świetle przedstawionych przez stronę powodową dokumentów, należało uznać, że strony zawarły umowę o pożyczkę, z której powód wywodził swoje roszczenie, a środki z tej umowy zostały pobrane przez pozwaną.

4. Roszczenie nie dotyczyło – jak pierwotnie wskazywał w pozwie powód – umowy o kredyt.

5. Zatem w niniejszej sprawie zastosowanie znajdują przepisy regulujące odpowiednio umowę pożyczki.

6. Zgodnie z art. 720 § 1 Kodeksu cywilnego (k.c.) przez umowę pożyczki pieniędzy dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy.

7. Z mocy art. 78 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (dalej jako pr. bank.) do umowy pożyczki zawieranej przez bank należy stosować przepisy dotyczące oprocentowania i zabezpieczenia spłaty.

8. W związku z treścią art. 78a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe przepisy ustawy stosuje się do umów kredytu i pożyczki pieniężnej, zawieranych przez bank zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, w zakresie nieuregulowanym w tej ustawie.
9. W celu wykazania wysokości i wymagalności zadłużenia, powód przedłożył, oprócz umowy, wezwania do zapłaty, oświadczenie o wypowiedzeniu umowy, dokument prywatny w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych, a także historię rachunku kredytowego pochodzącą z systemu informatycznego.
10. Wysokość oprocentowania, kwota pożyczki, wysokość i ilość rat oraz termin ich płatności wynikały jednoznacznie z treści umowy zawartej przez strony.
11. Nie ulegało wątpliwości, że doszło do uruchomienia pożyczki w wysokości 137.772,68 zł, co obrazuje przedłożona w toku postępowania historia rachunku kredytowego dedykowana do spłaty zobowiązania wynikającego z umowy o pożyczkę z dnia 23.01.2019 r. (k. 85).
12. Przedłożona historia obrazuje nadto zestawienie wpłat na poczet wymagalnych rat oraz fakt, że z dniem 26.11.2019 r. pozwana zaprzestała spłaty zobowiązań z tej umowy. Skoro zatem pozwana przystąpiła do spłaty pożyczki to potwierdziła fakt jego uruchomienia.
13. Na dzień 27.11.2019 r. saldo księgowo opiewało na kwotę 130.087,19 zł i kwota ta znajduje się jako wymagalne zadłużenie w pozycji niespłaconego kapitału wyciągu z ksiąg bankowych (k. 26).
14. Tożsamą kwotę niespłaconego kapitału oraz odsetek umownych w wysokości 4.740,83 zł odzwierciedla przedsądowe wezwanie do zapłaty z dn. 19.05.2020 r.
15. Nie budzi także wątpliwości fakt, że wszelkie wezwania do zapłaty oraz wypowiedzenie umowy zostały wysłane na adres podany w umowie pożyczki, pod którym został również skutecznie doręczony pozew (k. 53).
16. W związku z powyższym po stronie banku zaistniały powody do wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia.
17. Zanim doszło do wypowiedzenia Bank podjął czynności windykacyjne i wezwał pozwaną do spłaty zadłużenia, informując ich o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację – zgodnie z art. 76c pr. bank.
18. W ocenie Sądu, przedstawione dokumenty poświadczają w sposób nie budzący wątpliwości istnienie zobowiązania oraz rozmiar długu w wysokości dochodzonej pozwem, ale jedynie w zakresie kwoty kapitału i odsetek umownych.
19. Żądanie wymagalnego zadłużenia pozwanej względem powoda w łącznej kwocie 134.828,02 zł mogło zostać uwzględnione w całości. W kwocie tej mieści się kwota 130.087,19 zł tytułem niespłaconego kapitału pożyczki oraz kwota 4.470,83 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału
20. Powód natomiast nie wykazał zasadności roszczenia w zakresie odsetek umownych za opóźnienie w wysokości żądanej w pozwie.
21. Zarówno w pozwie, jak i w wyciągu z ksiąg bankowych, powód określa wysokość tychże odsetek na kwotę 3.851,54 zł wyliczoną w oparciu o odsetki maksymalne w rozumieniu art. 481 § 2¹ k.c., jednak – co wynika z uzasadnienia pozwu – w oparciu o oprocentowanie w wysokości 14 %.
22. Zgodnie z art. 481 § 2¹ k.c. jeżeli wysokość odsetek za opóźnienie przekracza wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, należą się odsetki maksymalne za opóźnienie.
23. Odsetki za opóźnienie należne na podstawie powołanego przepisu uległy stopniowemu obniżeniu i z dniem 29.05.2020 r. wynosiły 11,20 %.

24. Wyliczenie przedstawione przez powoda w toku postępowania nie odzwierciedla sumy odsetek za tożsame okresy jak wskazane w pozwie oraz w wyciągu z ksiąg bankowych. Wbrew twierdzeniu powoda nie można zatem uznać tego za błąd systemowy w zakresie opisu wysokości oprocentowania.

25. Wyjaśnieniu tej kwestii może posłużyć porównanie kwoty dochodzonych odsetek; mianowicie powód zobowiązany do wyjaśnienia, na jakiej podstawie obliczył wskazane odsetki umowne za opóźnienie, przedłożył zestawienie na łączną kwotę 3.264,26 zł ze wskazaniem stóp procentowych, w oparciu o które nastąpiło to wyliczenie.

26. Bezsprene powyższe zestawienie uwzględnia wysokość odsetek maksymalnych, które uległy stopniowemu obniżeniu. Przedstawiona kwota jest niższa, aniżeli określona w pozwie w wysokości 3.851,54 zł, co wskazuje na to, że pierwotnie wyliczone odsetki nie uwzględniają zmian w zakresie stóp procentowych.

27. Zatem powód żądał odsetek w wysokości wyższej aniżeli maksymalne, na dzień ich obliczenia, w rozumieniu art. 481 § 2¹ k.c.

28. Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że roszczenie powoda w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od 27.12.2019 r. do 18.08.2020 r. jest zasadne w części do kwoty 3.264,26 zł. W pozostałym zakresie roszczenie nie znajdowało podstawy w przepisach prawa.

29. Z tych względów, na podstawie art. 720 § 1 k.c. i art. 481 § 1 i § 2¹ k.c., powództwo uwzględniono w przeważającej jego części, mianowicie do kwoty 138.092,28 zł z odsetkami od dnia wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym (pkt I sentencji wyroku), w pozostałym zakresie oddalając powództwo co do kwoty przekraczającej wysokość odsetek maksymalnych (pkt. II sentencji wyroku).

KOSZTY PROCESU

30. O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. Powód wygrał proces niemal w całości, poza drobną częścią żądania o odsetki, dlatego w pkt. III wyroku na rzecz powoda zasądzono zwrot kosztów procesu w całości w kwocie 12.351 zł. Na tę kwotę składały się: opłata stosunkowa od pozwu w kwocie 6.934 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika (radcy prawnego) w stawce 5.400, wynikającej z z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych i opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

RYGOR NATYCHMIASTOWEJ WYKONALNOŚCI

31. Ponieważ wyrok ma charakter zaoczny, zgodnie z art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c. w zakresie uwzględniającym powództwo nadano mu rygor natychmiastowej wykonalności (pkt. IV sentencji wyroku).

Sędzia Przemysław Jagosz